

Společná modlitba
oblátské rodiny, v níž se setkávají
a propojují všichni její členové.
Každou 3. neděli v měsíci.

ORACE

17. září 2023

CZ

EVANGELIUM LIVE: Mt 18,21-35

Neříkám ti, abys odpustil nejvíc sedmkrát, ale třeba sedmasedmdesátkrát.

Král z Ježíšova příběhu dělá kroky jako první. Odpovídá na prosby služebníka tím, že dává víc, než o co ho prosil – nedává víc času na splacení dluhu, dluh úplně odpouští. Nemá limity. Nejde o odpuštění sedmkrát a dost. Nebeské království možná máme spojené s něčím, na co čekáme. Možná i se strachem, jestli se tam vejdem, jestli nás tam budou chtít, jestli tam budeme chtít být my... Mám ale zkušenost s tím, že život nemůže být čekáním. A tak věřím, že nebeské království musíme žít už teď. Už teď můžu vnímat, že jsem dostala víc, než jsem si představovala – když jsem odcházela studovat do Prahy, nezískala jsem jen titul a vzdělání. Postupně jsem dostala nový domov, hluboká přátelství, rodinu v církvi – mazenodskou rodinu, práci, která není zaměstnáním, ale povoláním. Výčet by mohl být ještě delší. Už teď tedy můžu žít nebeské království skrze vděčnost, kterou díky tomu všemu cítím. Zároveň jsem povolána tvořit nebeské království skrze vztahy, kde mám dávat víc, než se čeká, odpouštět a milovat první. Nejde o výkon, kdy se snažím vyhrát první místo v soutěži „Kdo se víc obětuje.“ Spíš si myslím, že jde nejprve o ponoření právě do oné vděčnosti. Ponoření se do mojí zkušenosti s tím, že první je vždycky On, který si mne zamiloval první, ne já Jeho. Který si nejdřív vyvolil mne, ne já Jeho. Když se ponořím do vody ve vaně, část většinou vyšplouchne ven. Možná, že je to stejné i v tomto případě. Když se nechám Bohem milovat, bude důsledkem i můj život lásky k druhým. Bez limitů.

OMI Konstituce a pravidla, konstituce 32

Pána chválíme podle různých vnuknutí Ducha jako misionáři: přednášíme mu každodenní tíhu své starostlivosti o ty, ke kterým jsme posláni (srv. 2Kor 11,28). Celý náš život je modlitbou, aby v nás a skrze nás přicházelo Boží Království.

Mt 18,21-35

Petr přistoupil k Ježíšovi a zeptal se: "Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když se proti mně prohřeší? Nejvíc sedmkrát?" Ježíš mu odpověděl: "Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale třeba sedmasedmdesátkrát. Nebeské království se podobá králi, který chtěl provést vyúčtování se svými služebníky. A když s vyúčtováním začal, přivedli mu jednoho dlužníka, u kterého měl deset tisíc hřiven. Protože dlužník neměl čím zaplatit, pán rozkázal ho prodat i se ženou a dětmi a se vším, co měl, a tím zaplatit. Tu mu ten služebník padl k nohám a na kolenou prosil: 'Měj se mnou strpení, a všechno ti zaplatím.' A pán se nad tím služebníkem smiloval, propustil ho a dluh mu odpustil. Sotva však ten služebník vyšel, potkal se s jedním ze svých druhů ve službě, který mu byl dlužen sto denárů. Začal ho škrtit a křičel: 'Zaplat, co jsi dlužen!' jeho druh padl před ním na kolena a prosil ho: 'Měj se mnou strpení, a zaplatím ti to.' On však nechtěl, ale šel a dal ho zavřít do vězení, dokud dluh nezaplatí. Když jeho druhové ve službě viděli, co se stalo, velmi se zarmoutili. Šli a pověděli to všechno svému pánovi. Tu si ho pán zavolal a řekl mu: 'Služebníku ničemný! Celý dluh jsem ti odpustil, protože jsi mě prosil. Neměl ses tedy i ty smilovat nad svým druhem, jako jsem se smiloval já nad tebou?' A jeho pán se rozhněval a dal ho mučitelům, dokud by nezaplatil celý dluh. Tak bude jednat s vámi i můj nebeský Otec, jestliže každý svému bratru ze srdce neodpustíte."

